

לסמוך על מסורה כזו המסורה לנו מקהלות כאלה או מטורה כזה? הלשון מסורה יתרה על לשון קבלה שכמה דורות משתמע ביה וכן משמע מלשון הרשב"א שלא די אם דור אחד לפנים נהג היתר בדבר וז"ל בתורת הבית היו נאכלין במקצת מקומות ומקצת אינן נאכלין יראה לי שאומרים על המקומות שפשט בהן היתר שהן מותרין שאלטלא קבלו כן מאבות הראשונים שהיו בקיאים בהם לא היו נוהגין בהן היתר ע"כ הרי כיון לומר מאבות הראשונים שהיו בקיאים על אחת כמה וכמה שמסורה זו שיש בידי קהלות אלה מאבותיהם שאכלו המין הזה אינה מועלת כלום, כי לא אכלו רק מין זה אבל אכלו כל המינים שבאו לידם, כל אשר ראו עיניהם ותחמוד נפש בלתי סבדיל בין טהור לטמא — ואני אומר עליהם: אל תעשו כאבותיכם. ובפרט כי בראיונות האלה נראים כי מעולם לא היו ידועים להכמינו וז"ל בשאר הארצות מאהר שטין זה הנקרא באשכנז Muskate Ente ובלשון צרפת le canard musqué ארץ מולדתו היא רק בצפונת [ודרוסית] אמעריקא והוא Brazil, Ginana, Dunerara ובחלק השפל של נהר טיססיסיפי ואין לו קיום ומציאות בארצות אחרות מאלו, וביצי מין זה כולם עגולים הם ומדאם יקרקלכן ויתר הירק על הלכן ואם למראה עיני בשר ישפוט הבנים מעידים על אבותם כי טמא טמא יקראו. ובכל זאת לא אכתה האמת כי כאשר עיינתי בדיון זה אמרתי לפום ריהטא שיש קצת ראיה להתיר, מעופות הגדלים באילן שיש בהן מחלקת בין הפוסקים. המהרש"ל והמרדכי בשם ר"ת מתירים אותן לשחוט ואחרים האוסרים אינם אוסרים אותן רק משום שרץ. והנה ידוע כי אין עוף אחר הגדל באילן כי אם האוו הנקרא Bernacle Gans אשר רבים מהוקרי הטבע הקדמונים טעו בו והאמינו כי עוף זה גדל באילן וחכמינו וז"ל בודאי מעולם לא ראו עוף זה דאל"כ היו קוראים אותו בשמו, וגם מסורה לא היתה להם דא"כ ליח טאן דפליג, וא"כ קשה היאך היו יכולים להתיר אותו אי נמי שרץ ליכא ניהוש שמא עוף טמא הוא, וגם על האוסרים אותו משום שרץ קשה למה לא נאסר אותו משום חשש עוף טמא א"ו משום עוף טמא לא אסרוהו משום שנוכל לבדוק אותו הרי לכ"ע מותר בבדיקה אף בלי מסורה. והדרנא בי משני טעמים חדא שנוכל לומר משום עוף טמא לא אסרוהו משום שלא ראוהו ואולי יבוא צייד טוטהה שהוא בקי במינים האטורים בתורה ויאמר שאינו מכ"ד מינים האטורים בתורה. ב' דאנו סמכין על הרמ"א שהביא בשם הארוך שאין לאכל שום עוף אלא במסורה. לכן אסרתי את העוף הנ"ל אבל הבטחתי לאיזה אנשים מעדתי אשר נפשם השקה בו לכתוב לאיזה חכמים גדולי השם מהכמי איירופא על אדות המין הזה ואם המה יעידון שטין זה מסורה לנו או שיתירו אותו מטעם אחר אזי אתיר אותו גם אני — לכן אשחר את פני אדני להשיב לי דבר אם טעיתי בדבר משנה או בשקול הדעת או אם כדן דנתי.

דברי הכותב לכבוד התורה

הק' יששכר בער בן אאמו"ר יעקב ליב וצ"ל.